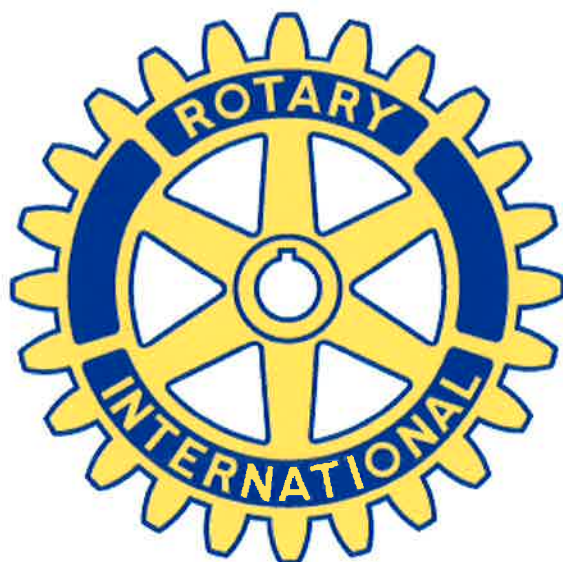

Enebakk Rotaryklubb

1982 - 2007

**Oversikt over klubbens historie
ved 25-årsjubileet**

Enebakk Rotaryklubb 1982 – 2007

Innhold

Klubbens tilblivelse

Chartertildelingen

- Chartermedlemmer
- Charterfesten

Klubbens aktivitet de første årene

- Tid og sted
- Frammøte
- Komiteer
- Møteformer

Medlemsutviklingen

- Statistikk fra årbøkene
- Kvinner i Rotary

Aktiviteter/prosjekter

- internt i/for klubben
- for Enebakk-samfunnet
- internasjonalt

Økonomi

- inntektskilder (kontingent, loddsalg, andre?)
- faste bidrag

Klubbens plass i distriktsmønsteret

Klubbens tillitsvalgte

Klubbens tilblivelse

27.9.1980 går det et brev fra past guvernør Leif K. Haugan til Roar Antonsen, Extension Officer for distriktet. I dette brevet refererer Haugan til at han har registrert et ønske fra rotarianeren Kåre Kjølle, som var i ferd med å bosette seg i Enebakk, om å kunne få i stand en rotaryklubb i Enebakk. Kjølle var tidligere medlem av Tune Rotaryklubb, og hadde vært sekretær ved distriktskonferansen i Sarpsborg september 1974.

Hobøl-Spydeberg Rotaryklubb ble deretter oppnevnt som "fadder-klubb" med Ivar Mjerskaug som guvernørens spesielle representant.

I løpet av våren 1981, fra 30. mars til 15. juni, ble det avholdt fire forberedende møter hos Ivar Mjerskaug, hvor i alt følgende personer deltok: Kåre Kjølle, Jon Fr. Kvendbø, Tore Apeland, Christian Oppegaard og Bjørn Halvorsen i tillegg til Roar Antonsen og presidenten i Hobøl-Spydeberg Rotaryklubb, Stig Rusten.

Etter disse fire møtene sendte Ivar Mjerskaug den 10. august 1981 innbydelse fra Hobøl-Spydeberg Rotaryklubb til 27 menn i Enebakk om informasjonsmøte om Rotary på den gamle herredsstyresalen den 17. august 1981. 16 av de innbudte kom, og foruten Ivar Mjerskaug møtte president Dag Brynildsen og kasserer Thorvald Svenneby fra Hobøl-Spydeberg Rotaryklubb sammen med PDG Alf R. Bjercke.

I tillegg til dette store informasjonsmøtet ble det arrangert ytterligere to slike møter, og representanter for den framtidige klubben ble invitert til Hobøl-Spydeberg Rotaryklubb for å kunne gjøre seg mer kjent med en klubbs virksomhet. Etter informasjonsmøtene var alt klart for stiftelsesmøte.

Dette ble avholdt den 7. september 1981 og ble ledet av Ivar Mjerskaug. 16 menn fra Enebakk var til stede. Dessuten møtte Ole W. Lund fra Askim Rotaryklubb og Dag Brynildsen og Stig Rusten fra fadderklubben.

På møtet ble det enstemmig vedtatt stiftelse av Enebakk Rotaryklubb som provisional club inntil klubben kunne få sitt charter. Klubbens navn ble fastsatt, og Rotary Internationals lover vedtatt. Det ble valgt styre for rotaryåret 1981-82, utpekt komitéformenn, fastsatt innmeldingsavgift og kontingent samt fastsatt møtedag og -tid samt møtested.

Den 1. desember ble søknaden om charter sendt til Rotary International fra Enebakk Rotaryklubb med 29 medlemmer.

Den 25. januar 1982 kom melding fra distriktsguvernør Ole Dokke om at Rotary International den 22. januar 1982 hadde tilkjent charter for Enebakk Rotary Klubb.

Chartertildelingen

Etter at klubben var stiftet som provisional klubb 7. september 1981, ble det arbeidet hardt med å få på plass de som kunne tenkes å stå som chartermedlemmer. Denne lista var klar 30. november og inneholdt følgende navn:

Navn	Yrke	Bosted
Tore Apeland	Banksjef	Flateby
Thor Bergdahl	Seksjonsleder	Flateby
Robert Brønmo	Rektor	Flateby
Barthold A. Butenschøn	Konsulent	Ytre Enebakk
Jan Floberghagen	Elverksjef	Ytre Enebakk
Svenn Gaathaug	Typograf	Flateby
Bjørn Halvorsen	Kommunekontorsjef	Ytre Enebakk
Per Erik Haug	Ingeniør	Ytre Enebakk
Steinar Haugsnes	Ingeniør	Flateby
Odd Hauso	Lege	Ytre Enebakk
Kjell Johannessen	Salgssjef	Flateby
Erik Kjelgaard	Rørlegger	Ytre Enebakk
Kåre Kjølle	Avdelingssjef	Ytre Enebakk
Jon Fredrik Kvendbø	Løytnant	Flateby
Arvid Laume	Salgssjef	Ytre Enebakk
Kjell Thore Olsen	Administrerende direktør	Ytre Enebakk
Christian Oppegaard	Skogbruker	Kirkebygda
Pål Rust	Konstruktør	Flateby
Asbjørn Stenerud	Utbyggingssjef	Ytre Enebakk
Egil Sæther	Bygg- og tømmermester	Ytre Enebakk
Kjell Sørli	Overingeniør	Flateby
Tore Tidemann	Salgssjef	Flateby
Ivar Vardeberg	Kjøpmann	Ytre Enebakk
Jan Otto Veiseth	Informasjonssjef	Flateby
Knut Ødeby	Radiotekniker	Ytre Enebakk
Knut Enger	Lastebileier	Kirkebygda
Hans Jakob Fossum (Fossum døde 21.1.1982)	Forsker	Flateby
Lars Grøholt	Veterinær	Ytre Enebakk
Sigmund Øien	Advokat	Flateby

Søknaden ble sendt 1. desember 1981.

Chartret ble tildelt 22. januar 1982, hvoretter Enebakk Rotaryklubb var opptatt som fullverdig medlem i Rotary International.

I matrikkelen for 1982/83 står alle navnene med unntak av de fire siste som medlemmer. Den eldste var Barthold A. Butenschøn, 78 år, og den yngste var Bjørn Halvorsen, 35 år. Gjennomsnittsalderen var 45 år.

Feiringen av tildelt charter ble gjort to måneder senere, og den festen synes å ha vært svært vellykket. 80 personer deltok på festen, og lokalavisene dekket den på følgende måte:

Charterfesten

Charterfest for Enebakk Rotaryklubb ble arrangert fredag 26. mars på Ignarbakke, leikarringen Ignars vakre og nyrestaurerte lokale i Kirkebygden, Enebakk. Klokken 18.30 ønsket klubbens president, Kåre Kjølle, velkommen og ledet charterseremonien.

Selve Charter-overrekkelsen og tildelingen av Rotary-merker til klubbens medlemmer ble ledet av Guvernør Ole Dokke, assistert av Dag A. Brynildsen, Kåre Kjølle og PDG Alf R. Bjercke.

Charterpresident Kjølle mottar chartret av Dokke

Bjørn Halvorsen

Egil Sæther

Kjell Sørli

Robert Brønmo

Christian Oppegaard

Hilsningstalen til klubben ble med holdt av Guvernør Ole Dokke. Deretter hilste fadderklubbens spesielle representant, Ivar Mjerskaug, og overrakte gave.

Det ble for øvrig hilsninger og gaveoverrekkelser fra Hobøl-Spydeberg Rotaryklubb, Askim Rotaryklubb, Ski Rotaryklubb, Langhus Rotaryklubb, Oppegaard Rotaryklubb, Lørenskog Rotaryklubb, Strømmen Rotaryklubb og Lillestrøm Rotaryklubb.

Den høytidelige seremonien ble avsluttet med at Kåre Kjølle takket på vegne av klubben og medlemmene for opptakelsen i Rotary International og for alle de fine gavene.

Festmiddagen ble inntatt etter at Kåre Kjølle hadde ønsket velkommen til bords og guvernøren hadde utbrakt H.M. Kong Olavs skål. En ekstra glans over måltidet kastet flinke og bunadsprydede medlemmer av leikarringen Ignar, som serverte ved bordet på en aldeles utmerket måte. Spirituelle taler og sanger gjorde også sitt til at dette ble et samvær som sent vil glemmes.

Ekstra gledelig og imponerende er det at man i Enebakk har et lokalt orkester, Enebakk Storband, som spilte opp til dans etter middagen. En tvers igjennom stilig, verdig og morsom fest.

Polonese

Enebakk storband under sin dirigent Johan Østby

Klubbens aktivitet de første årene

Tid og sted

De to første årene holdt klubben sine møter i den gamle herredsstyresalen i Kirkebygda. Møtetiden var høsten 1981 og fram til 1. februar 1982 fra 18.15 til 19.15. Fra 1. februar 1982 ble tiden endret til 18.45 til 19.45.

Rotaryåret 1984/85 ble møtene holdt på kantina i herredshuset. Fra sommeren 1985 ble Ignarbakke tatt i bruk som møtelokale. De første årene ble møtene holdt i første etasje, men av protokollene kan en se at medlemmene var misfornøyd med lokalitetene – særlig om vinteren hvor det ofte var svært kaldt i rommet. Klubben fikk derfor tillatelse til å sette i stand andre etasje i bygningen for egen regning (se kapitlet om prosjekter i klubbens regi), og fra sommeren 1991 ble møtene holdt i andre etasje; fra sommeren/høsten 1999 i utvidete og nyoppussete lokaler.

Møtetiden ble fra 1. januar 1987 satt til kl. 19.00 til 20.00. Overgangen til kl. 20.00 til 21.00 fant sted fra 1. januar 1995.

Frammøte

Det har ikke lyktes å framskaffe noen kopier av frammøtestatistikken som hver måned er blitt sendt inn til distriktet. Av protokollene synes det imidlertid å framgå at den prosentvise deltakelsen på møtene må ha vært vesentlig lavere enn det vi har sett i de senere årene.

Det er slående å se i styrenotatene hvordan fravær fra møtene ble behandlet. I enkelte permer er det store mengder med begrunnede *søknader* til styret om fritak for møteplikt for et begrenset tidsrom på grunn av fravær, reiser, oppdrag etc. Disse ble tydeligvis behandlet i styret de første årene, mens det ser ut som frammøtekomiteen har behandlet dem senere.

Det har ikke lyktes å finne ut når denne praksisen opphørte.

Komiteer

Klubben ser ut til å ha hatt en rekke komiteer ut over det som fulgte av hovedinndelingen etter de fire avenyene. Blant annet viser referatene fra årsmøtene valg av ledere og medlemmer til disse komiteene:

- Komité for internasjonal virksomhet
- Komité for yrkestjeneste
- Komité for samfunnstjeneste
- Komité for klubbteneste
- Programkomité
- Opplysnings- og referatkomité
- Kamerat- og festkomité
- Klassifikasjons- og medlemskomité
- Frammøtekomité
- Valgkomité

Møteformer

Av protokollene framgår det at klubben hadde følgende møteformer:

Årsmøte	Dette ser ut til å ha hatt samme funksjon gjennom hele perioden, oppsummering, valg osv.
Klubbsamråd/Club Assembly	Dette kom inn som et tilleggsforslag ved behandlingen av de første vedtektene for klubben. Det var et møte som skulle holdes ved begynnelsen og slutten av hvert rotaryår, og som skulle være henholdsvis en planlegging og en oppsummering av aktivitetene. Alle medlemmer i klubben skulle delta på disse samrådene.
Vanlige mandagsmøter	Da som nå møter med variert program: Temamøter over ulike emner, egofooredrag, yrkesforedrag, bedriftsbesøk, 3-minutter osv.
Sommer-/terrassemøter	Denne møteformen synes å ha kommet inn tidlig i klubbens aktiviteter.
Peismøter	var møter som ble holdt hjemme hos enkelte av medlemmene (ofte i kjellerstuer med peis, derav navnet). Det var i hovedsak komiteenes planleggingsmøter som foregikk på den måten.
Krabbelag	Dette ser ut til å ha lang tradisjon. Det første registrerte er 19. oktober 1990 på Børter.
Julemøte	Også dette, med særlig markering av høytiden i form av foredrag, oftest med en fra presteskapet, kom tidlig inn i klubbens møteprogram.

De første programpostene

Ut fra de oversikter som foreligger, må det kunne hevdes at programkomiteen la opp til et ambisiøst program for medlemmene. Se bare på disse eksemplene fra de første to månedene:

7. september	Konstituerende møte
14. september	Egofooredrag ved Kåre Kjølle
21. september	Statsautorisert eiendomsmegler Bård Bømark: Salg av hus, bl.a. i Enebakk
28. september	program ved Hobøl-Spydeberg Rotaryklubb
5. oktober	Bedriftsbesøk Østlandets Blad. Redaktør Thorleif Løken tar imot og viser rundt
12. oktober	Professor Steinar Skjeseth: Enebakks geologi
19. oktober	Karl Sten: Birøkt
26. oktober	Herredsskogmester Åsmund Jahr: Barkbillers liv og levnet (liv og død)

Aktivitetene

er omtalt nærmere under eget kapittel.

Etablering av klubbvimpel

På medlemsmøte 2. januar 1984 ble framsatt Christian Oppegaard forslag om å lage en vimpel for Enebakk Rotaryklubb med motiv fra vannturbin og/eller sagbruk. Hensikten var å få et emblem med et hjul, som kunne være en lokal variant av rotaryhjulet. Forslaget ble sendt over til styret for videre behandling.

Resultatet av denne behandlingen ble den vimpelen vi i dag har:

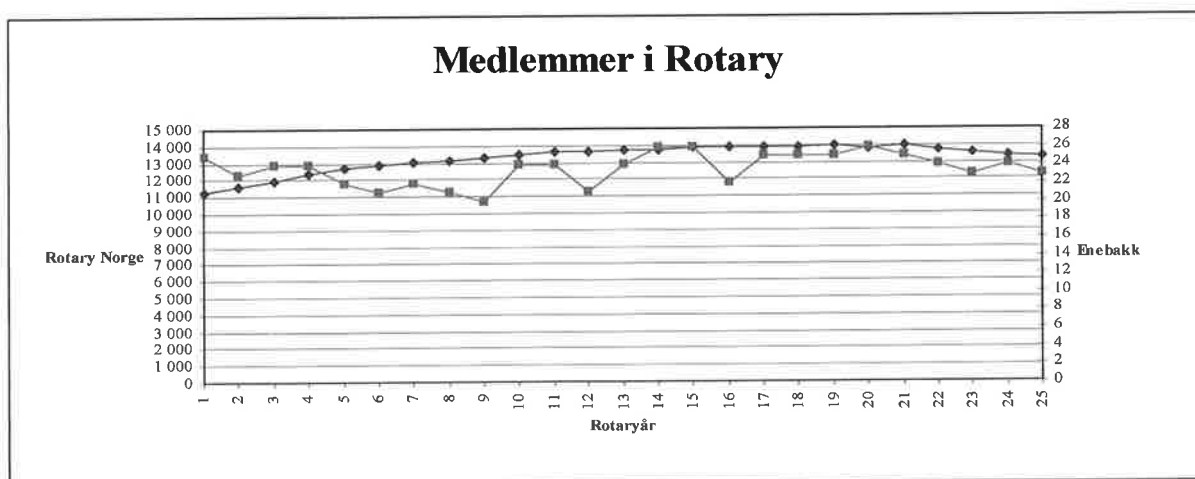

**ENEBAKK
ROTARY KLUBB**

Medlemsutviklingen i Rotary 1981 – 2006

Tallene i grafen nedenfor er hentet fra årbøkene for de enkelte rotaryår, både for medlemstallet i Rotary Norge og Enebakk Rotaryklubb.

Rotaryår 1 – 24 viser til følgende år:

1	2	3	4	5	6	7	8
1982/83	1983/84	1984/85	1985/86	1986/87	1987/88	1988/89	1989/90

9	10	11	12	13	14	15	16
1990/91	1991/92	1992/93	1993/94	1994/95	1995/96	1996/97	1997/98

17	18	19	20	21	22	23	24
1998/99	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006

Antall medlemmer i Rotary Norge viste en jamn og pen stigning utover til siste halvdel av 90-årene, men i årene etter tusenårsskiftet har det vært en mer markert nedgang.

For Enebakks del har det vært en svingning mellom 20 og 26 medlemmer. Siste år ville nok hatt en høyere markering dersom vi hadde brukt klubbens egne tall.

Kvinner i Rotary

Rotary er åpen for begge kjønn, og har vært det siden det ble besluttet i Rotary's Lovråd i 1989. Også etter norsk lov skal Rotary være åpen for begge kjønn. Rotary kommer inn under likestillingslovens § 8.

I flere klubber er det fortsatt motstand mot å ta inn kvalifiserte kvinner. Motstanden mot kvinner i Rotary har flere minusvirkninger:

- Den avskjærer verdifulle medlemmer
- Den gir Rotary en negativ profil
- Rotary blir mindre representativ i yrkesmessig forstand

Kvinner i Rotary er en prosess i rask utvikling.

Rotary har behov for de ressurser kvinner representerer, kulturelt, samfunnsmessig og i mange profesjoner. Ved å utelukke kvinner kolliderer vi med Rotarys fundament – klassifikasjonsprinsippet.

Det ligger en viktig ambassadøreffekt i at klubben har representanter fra alle profesjoner – uansett kjønn. Kvinnelige rotarianere utvider vår kontakt med det omliggende samfunn, og bidrar dermed til større aksept for Rotary i nye samfunns- og aldersgrupper.

Rotary i Norge fikk de første kvinnelige medlemmer allerede i 1989. Siden har antallet vokst år for år. Det tok ikke lang tid før det dukket opp kvinner som klubbpresidenter. I Enebakk Rotaryklubb ble den første kvinne, Lena Mjerskaug, opptatt som medlem i 1997.

Den første kvinne som ble valgt til president i Enebakk Rotaryklubb, var Inger Østby (da Brevig). Hun hadde sitt presidentår i 2001/2002.

I jubileumsåret har klubben 25 medlemmer, hvorav 3 kvinner.

President Bjørn Halvorsen sammen med Torgils Opedal ved den høytidelig opptakssermonien av klubbens første kvinnelig medlem, Lena Mjerskaug.

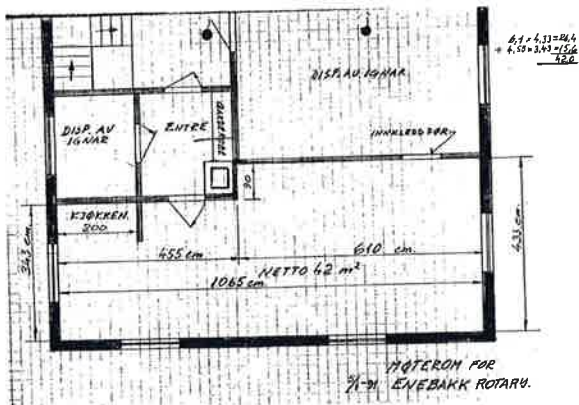
Aktiviteter og prosjekter i klubben

Prosjekter internt i og for klubben

Dugnader

Som nevnt under kapitlet om klubbens aktiviteter de første årene, var det en del misnøye med lokalene i første etasje på Ignarbakke. Da muligheten kom til å gjøre i stand lokaler i andre etasje, bestemte klubben seg for å gripe denne. Det ble besluttet å iverksette en full renovering av et rom oppe.

Arbeidet skulle foregå som dugnad, men materialkostnadene med prosjektet måtte dekkes ved at hvert medlem betalte inn kr 2 000 i løpet av rotaryåret 1990/91, halvparten før jul og resten i februar. Dugnadsinnsatsen startet 10. november 1990 og var ferdig 20. mai 1991. Regnskapet viser at hele prosjektet kom på kr 45 333. Arbeidet ble ledet av Andreas Bøhler, mens Pål Rust holdt oversikt over regnskapet.

Planskisse over arbeidet.

Og slik så lokalene ut da bordet var dekket til innvielsesfest våren 1991.

Som det framgår av bildet var lokalet bare ca. halvdelen av det klubben disponerer i dag. I 1998 gav Leikarringen Ignar klubben anledning til også å leie resten av andre etasje, naborommet til det vi hadde og det "roterommet" som senere er blitt til kjøkken.

Widar arbeider med fornying av veggene og får tekniske råd av Christian og Petter Otto.

Kjøkkenet monteres og flislegges

Etterpå var det nødvendig med en skikkelig rundvask

Arbeidet med omgjøringen av lokalene var planlagt og prosjektert av klubbens egne folk og ble utført på dugnad og finansiert med en ekstrakontingent på kr 1800. Under veis måtte arbeidet gjøres noe annerledes enn opprinnelig tenkt på grunn av de bygningsmessige forholdene som ble avdekket. Drageren i den gamle delevæggen måtte endres, og det medførte økte kostnader.

Det var meningen å legge et teppe tilsvarende det i det gamle lokalet på gulvet i det nye lokalet. Det viste seg at det var høydeforskjell på de to rommene, og for å få et mest mulig likt gulv ble gulvet rettet så mye som mulig. Dette medførte at det måtte legges nytt belegg i hele lokalet.

Det gamle kjøkkenet ble flyttet, og ny kjøkkeninnredning ble montert. Hele det gamle klubblokalet ble også pusset opp.

I tillegg til andre etasje ble også toalettet i første etasje pusset opp, og det ble lagt nytt gulv i inngangen, lik resten av gulvet, istedenfor belegg.

Regnskapet viser at de totale kostnadene ble på 174 400 ink. mva, mot budsjettert kr 96 700.

Arbeidet ble ledet av Widar Lund og Arild Adolfsen. Det ble til sammen utført litt under 950 dugnadstimer fordelt over 292 dugnadsøkter.

Presidenten, Petter O. Solli, takker primus motor, Widar Lund, for godt utført arbeid.

→

Og slik ble det ferdige resultatet.

←

Sosiale arrangement

Gjennom årene har det utviklet seg tradisjon for ulike arrangement for å ta vare på kameratskapet, styrke samholdet og skape en hyggelig atmosfære i klubben.

De arrangementene vi i dag har, er krabbelag i oktober, juleavslutning med en god julemiddag og grillfest med auksjon på Mjerskaug. Tidligere har det også vært arrangert helgeturer til hyttene til noen av klubbens medlemmer. Dette har bl.a. vært både til Pinnø, Holmsbu og Trysil.

De første notater om *krabbelag*, er fra møteprotokollen for 19. oktober 1990, hvor Christian Oppegaard stilt Børter til disposisjon for et slikt arrangement. Det ble opptakten – så vellykket at det siden har inngått som fast programpost i oktober måned.

Bildene er tatt ved to ulike krabbelag. Til høyre ser ut til å være fra før de nye lokalene ble tatt i bruk, mens det over ser ut til å være fra etter 1999.

Det er ikke registrert noen bilder fra *juleavslutninger*. Imidlertid har det vært tradisjon å invitere soknepresten (eller en annen av prestene) til disse arrangementene. Det har vært tradisjon at presten da har holdt et lite kåseri ut fra studier, opplevelser eller lignende, ofte knyttet til området Midt-Østen.

I mange år etter at Lena Mjerskaug kom inn i klubben, har hun invitert klubbens medlemmer med ledsagere til *grillfest på Mjerskaug gård*. Samtidig har det vært holdt auksjon over pakker med ukjent innhold – til dels med stor spenning og moro ved åpningen av pakkene.

De senere år har det vært relativt ofte at grillingen på den stor stålgrillen har måttet flytte innomhus. Heldigvis har Lena et stort vognskjul som er ypperlig til slikt bruk når været blir for ulagelig.

Men dårlig vær har ikke lagt noen demper på gleden ved å kunne holde denne tradisjonen ved like.

Bildene er fra 2002 og viser forsamlingen etter at den har rykket inn i vognskjulet.
Svenn Erik Johansen holder stand i døråpningen og griller sin medbrakte mat. Legg merke til fargen på himmelen – den fikk etter hvert et svært mørkt drag.

Spesielle arrangement

Etter OL på Lillehammer, hvor Thomas Alsgaard gjorde det svært godt i langrenn, ble det holdt et spesielt møte 5. mai 1994, hvor Thomas ble hedret med Paul Harris Fellow-medaljen og diplommet.

Her står Thomas og venter mens president Thorleif Lund gjør klar medaljen for å henge den på ham.

Prosjekter i og for Enebakk-samfunnet

Yrkesorientering for grunnskolens 9-klassinger

Rotarys grunnidé er å representere så mange av yrkene i lokalsamfunnet som mulig. Dette dannet basis for klubbens brev til de to ungdomsskolene i kommunen om å stille sine medlemmer til disposisjon for skolene i forbindelse med yrkesorienteringen som skal gis til elevene.

I brevet viser presidenten til at klubben kan gi orientering om yrker knyttet til følgende fagområder:

Bankvirksomhet
Skipsinstallasjoner
Forlagsvirksomhet
Grunnskole, barnetrinnet
Transport, gods
Elektrisitetsforsyning
Trykkeri
Kommuneadministrasjon
Entreprenørvirksomhet
Hydraulikk
Lege, spesialist
Byggevarer, veggbekledning
Rørleggervirksomhet

Kommunal/fylkeskommunal forvaltning
Luftforsvaret, samband
Elektroautomasjon
Skogbruk, jordbruk
Elektrisk materiell
Stålkonstruksjoner
Byggevirksomhet
Vannkraftmaskiner, produksjon
Tekstiler, salg
Handel, kolonial
Forsikring
Radioverksted
Advokatvirksomhet

Både Enebakk ungdomsskole og Mjær ungdomsskole tok imot tilbudet og inviterte klubbmedlemmer til en yrkesmesser i forbindelse med opplæringen i perioden 1982 – 1991.

100-årsmarkeringen for Rotary International

26. april 2004 besluttet klubben å påta seg utplanting av 75 trær og 10 planter ved Ignagard våren/sommeren 2004. Prosjektet skulle være klubbens jubileumsgave til kommunen i forbindelse med Rotarys Internationals 100-årsjubileum i 2005. I tillegg ble selve treet besluttet utsatt til våren 2005, og ville markere klubbens avslutning på markeringen av 100-årsjubileet.

En gruppe medlemmer i ferd med å plante ett av trærne.

Responsen fra beboerne i omsorgsleilighetene og fra kommunens omsorgssektor var svært positiv. De eldre var begeistret for å få de flotte trærne rundt leilighetene sine, og ga uttrykk

for at de ville passe godt på at nyplantingene fikk nok vann og tilstrekkelig stell i løpet av sommeren.

Ut over dette treplantingsprosjektet gjennomførte klubben vinteren/våren 2005 en serie på fire foredrag med invitasjon til befolkning til å overvære møtene. De fire foredragene ble alle holdt av ”innfødte”, nemlig

28. februar	Bjørn Glemmestad, utbyg- gingsdirektør Nye A-hus	Orientering om planene for og gjen- nomføringen av byggingen av det nye universitetssykehuset
7. mars	Jarle Bergo, visesentralbank- sjef	Er oljen en velsignelse eller en for- bannelse?
14. mars	Nils Butenschøn, forsker NUPI	Nye åpninger for fred i Midt-Østen?
4. april	Einar Enger, generaldirektør NSB	Refleksjoner om lederrollen i en kre- vende organisasjon som NSB

Jubileumsmarkeringen ble avsluttet ved at tuntreet på Ignagard ble plantet 9. mai 2005 med hele kommunestyret til stede.

Vedprosjekt

Enebakk Rotaryklubb har i samarbeid med sosialtjenesten i Enebakk kommune gjennomført det vi har kalt for vedprosjekt. Det vil si at et par av skogeierne har stilt områder til disposisjon for uttak av ved, som medlemmene i klubben så har saget og kløyvd og pakket i sekker. Etter anvisning fra sosialkontoret har så sekkene enten blitt hentet av eller blitt brakt ut til ”verdige trengende”.

Ut fra notater og innhentede opplysninger ser det ut til at dette har vært utført tre ganger, første gang sommeren 1996 ved Børter gård, hvor sekkene ble hentet 28. september. Siden har det vært to ganger ved Vik gård.

Andreas Bøhler og Bjørn Halvorsen i aksjon med vedkløyving.

Innsamlingsaksjoner

Klubbens medlemmer har etter oppfordring fra Enebakk Lions (som har stått for aksjonene i vår kommune) alltid stilt opp som sjåfører ved de årlige innsamlingene i forbindelse med TV-aksjonene. Vi får regne denne tjenesten som et vesentlig bidrag til at Enebakk har blitt blant de tre beste kommune på Romerike de siste gangene (best 2006).

Utdanningsprosjekter i RYLA

Klubben fikk med en yngre kvinne fra Enebakk Handikaplag på det første RYLA-kurset i vårt distrikt. Det har også senere vært meldt på kandidater, men interessen for dette kurset/programmet synes ikke lenger å være svært stor i vår kommune.

Internasjonal prosjekter

GSE-prosjekter

Klubben deltok i arrangement for en GSE-gruppe fra Western British Columbia og Northwest Washington State i mai-juni 1984, men hadde ikke vertskapsforpliktelser.

En GSE-gruppe fra Indiana, USA, var 1 uke i Enebakk i mai 1987

Klubben fikk med Anne-Marit Næss fra Enebakk i distriktets GSE-gruppe til Wisconsin, USA, høsten 1987.

7. – 14. mai 2000 var klubben vertskap for en gruppe fra distrikt 9630 Queensland, Australia

11. – 15. juni 2004 var klubben vertskap for en GSE-gruppe fra Tennessee, USA.

Uttekslingsstudenter

I 1988 fikk vi en utvekslingsstudent, Elisabeth Thune, til Australia.

I 1989 hadde klubben en utvekslingsstudent fra Australia, James Halliday, som bodde hos rotarymedlemmer under sitt opphold i Norge. Sjur Vatne var den store organisatoren av opplegget for Halliday, som for øvrig, takket være god opplæring, allerede etter 3 uker ønsket å holde foredrag på norsk.

Innsamlingsaksjoner

23. januar 1982 forestod klubben sammen med en del andre organisasjoner i Enebakk innsamling av klær til nødlidende i Polen. Innsamlingen ga til sammen kr 31 151.

Klubben ga sitt bidrag til distriktets Mexico-prosjekt i 1985-86

Klubben har bidratt til Polio-Plus-aksjonen, og har mer enn oppfylt sine forpliktelser.

Brilleprosjektet

Klubben foresto i 1994 i samarbeid med Frelsesarmeen en stor innsamling av briller fra befolkningen i Enebakk for videresending til trengende i Afrika. Det ble samlet inn ca 150 par briller som ble overlatt Frelsesarmeen for viderefordeling.

Kichnu-prosjektet

er nok det største internasjonale prosjektet klubben har vært involvert i. Prosjektet ble presentert på distriktskonferansen i april 2000. Faktaopplysningene som gjengis er derfor fra dette året.)

Kihnu er en øy i Estland, i Rigabukta ca. 1 time med båt fra fastlandet. Øya er på ca 16 km² og har 530 innbyggere. Nærmeste store by er Parnu.

Fram til omveltningene i 1989 foregikk all virksomhet i regi av kollektivet Parnu Kalur. Etter 1990 har befolkningen levd av eget jordareal samt fiske til eget forbruk. Kollektivet står fortsatt som eiere av arealene og de fleste bygningene. Samfunnet er typisk naturalhusholdning med små inntekter og dermed lite kontanter.

Øysamfunnet fungerer som egen kommune med egen ordfører. Infrastrukturen omfatter barne- skole, kirke, sykestue, dagligvarebutikk, pensjonat etc. Strøm leveres fra et diselaggregat. Det er en liten flyplass på øya, og vår og høst er fly eneste mulige kommunikasjonsmiddel på grunn av isforholdene.

Leikarringen Ignar hadde kontakt med Kihnu fra 1989 etter at lederen hadde truffet representanter fra denne kommunen på en nordisk samling for leikarringer i Finland. Kontakten utviklet seg til gjensidig besøk mellom de to leikarringene.

I 1992 hadde Enebakk landbrukslag innsamling av maskiner og utstyr samt såkorn til befolkningen. 7 personer + tolv besøkte Enebakk for å lære om jordbruk og husdyrhold. Enebakk Rotaryklubb var vertskap for 3 av disse noen uker og fikk derved nærmere kjennskap til deres problemer. Vi sendte en representant sammen med agronom og veterinær for å studere forholdene nærmere.

Denne reisen ga starten til at klubben gikk inn i et prosjekt som gikk ut på å etablere en enkel mekanisk servicevirksomhet for reparasjon av båt- og landbruksutstyr.

I perioden mars – juli 1993 ble det forhandlet fram en kontrakt med Parnu Kalur (signert 14. juli 1993) hvor klubben overtok en bygning på ca 130 m² med inventar for ca NOK 12 000. Kontrakten innebar også disposisjonsrett over tomte i 20 år.

Verkstedbygningen

Avtalen omfattet også inventaret i bygningen. Den store dreiebenken utgjorde en vesentlig del av dette inventaret.

Det ble valgt en lokalt ansvarlig for driften av virksomheten, og det ble avtalt gjensidige besøk og foretatt opplæring.

Enebakk rotaryklubbs formål med engasjementet var å gi

- språkopplæring i engelsk
- invitere ungdom til Enebakk for opplæring og motivasjon
- organisasjons- og samarbeidstrening
- muligheter for reparasjon og vedlikehold av mekanisk utstyr større
- regularitet i elektrisitetsforsyningen
- støtte til jordbruksopplæring ved kontakt med tilsvarende aktører i Enebakk
- råd, om mulig, om fiskemottak og håndtering.

Klubben hadde ved flere anledninger utsendinger til Kihnu for å tilrettelegge forholdene. Klubbens medlemmer utførte dugnad på bygningen, sendte diverse utstyr, inviterte personer til Enebakk for opplæring, bistod med råd hvor det var mulig og samlet inn penger lokalt og gjennom andre klubber og distriktet.

Totalt ble det lagt ned ca 135 000 kroner i prosjektet.

Verkstedet var i drift noen år med enkle reparasjoner og vedlikehold av utstyr slik som planlagt. Virksomheten sysselsatte 2 – 3 personer, og ga nok en positiv impuls til samfunnet.

Forhåpningene til den nyinnførte markedsøkonomien på øya, som bl.a. innebar skyhøye lønnskrav for å påta seg oppgavene som fulgte med kontrakten, sprengte imidlertid budsjettene. Kollektivet gikk også til det skritt å auksjonere bort inventaret selv om det var kjøpt av oss i henhold til kontrakten. Det ble rettssak, men klubben tapte.

Språkproblemer, kommunikasjonsvansker (telefon, faks og reiser) gjorde også samarbeidet vanskelig. Utpreget misunnelse blant lokalbefolkningen, store kulturforskjeller og manglende kontinuitet i eget ansvarlig støtteapparat gjorde etter hvert at klubbens engasjement døde bort.

Det ble derfor nedsatt en arbeidsgruppe bestående av Christian Oppegaard, Arild Adolfsen og daværende president Bjørn Halvorsen sommeren 1997. Gruppen leverte sin innstilling 30. august 1998. Innstillingen gikk ut på å overlate til en navngitt person på øya å drive verkstedet for egen risiko og regning for en treårsperiode uten videre støtte fra klubben.

Saken døde imidlertid ut, og ingen avtale ble inngått med nevnte person. Saken ble ikke tatt opp igjen før i mars 2003, hvor styret ba den gamle gruppa med tillegg av Kjell Sørli komme med forslag til klubbens videre engasjement på Kihnu. På det tidspunkt forelå det to henvendelser til klubben om anledning til å disponere verkstedet til ulike tiltak:

- 1) Akkerman (privat person) ønsket å bygge opp et turiststed i tilknytning til gjestehavn. Verkstedet var i den sammenheng neppe interessant, men tomte var meget interessant for slik utvikling,
- 2) Kihnu kommune (kommuneadministrasjonen) ønsket å bruke verkstedet i forbindelse med drift og vedlikehold av biler og brannvernutstyr for det stedlige redningskorps på øya. Dette ville være i tråd med de intensjonene både Rotary og kommunen hadde da verkstedet i sin tid ble kjøpt.

Den nye komiteen anbefalte at Enebakk Rotaryklubb beholdt eierskapet til verkstedet, men anbefalte at det ble leid ut til kommunen. Da styret og medlemsmøtet behandlet saken, ble videre eierskap ikke tilrådd, og styret fikk i oppdrag av avhende hele anlegget.

30. september 2004 ble det satt endelig sluttstrek for Kihnu-prosjektet ved at eiendommen gjennom underskrevet avtale ble overdratt Kihnu kommune ved ordføreren med ønske om at verkstedet kunne bli brukt til fordel for innbyggerne på Kihnu.

SOS-barnebyer

Siden rotaryåret 2000/2001 har klubben gitt 200 kroner pr. måned til SOS barnebyer. I forbindelse med et besøk fra organisasjonen våren 2000 ble det gitt kr 500 som enkeltgave.

Våre bidrag går til et skoleprosjekt/utdanningsopplegg i Makellele i Etiopia. Prosjektet omfatter barne- og ungdomsskole, videregående skole og sykepleierutdanning.

Dugnader

I 1983-84 utførte klubben en dugnad for et prosjekt for kraftverk i Nepal.

Handicamp

20. september 2004 bestemte klubben seg for å si ja til NORFO om å stå for arrangementet av Handicamp 2006 med Per Kongsnes som administrator.

Administrator oppnevnte sitt styre med tre medlemmer fra klubben i sentrale posisjoner, Lena Mjerskaug, Kjell Sørli og Ole Larmerud. Styret begynte sitt arbeid i februar 2005, men overtok formelt ansvaret først fra 1. juli 2005.

Leiren ble gjennomført fra 23. juli til 5. august 2006.

Økonomi

Inntekter

Kontingenten i klubben var 800 kroner pr. år de første årene. I tillegg måtte det betales en innmeldingsavgift på kr 200.

Kontingenten steg suksessivt fram til den ble satt til kr 1500 pr. år fra og med rotaryåret 1999/2000. I tillegg ble det krevd inn ekstraordinær kontingent på henholdsvis kr 2000 og kr 1800 i forbindelse med renoveringen av klubblokalene i 1990 og 1999.

Klubben har også benyttet en flere dugnadsinnsatser for å skaffe mer penger i kassa.

I forbindelse med gjennomføringen av Handicamp 2006 var klubbens medlemmer så vidt engasjerte at det ikke var rom for andre prosjekter. En henvendelse til NORFO om dette førte til at klubben fikk kr 30 000 som kompensasjon for arbeidet. Uten dette bidraget ville klubbens økonomi vært meget sårbar.

Utgifter

Klubben har som alle andre rotaryklubber faste utgifter knyttet til medlemskapet i Rotary International. Dette er en avgift som betales etter antall medlemmer pr. 1.1. og 1.7. hvert år.

I tillegg kreves det inn kontingent til distriktet og Rotary Foundation.

Som det framgår av avsnittet om internasjonale prosjekter har klubben også påtatt seg en månedlig utbetaling til SOS-barnebyer. Fra 2007 vil det også bli utbetaling til et nytt internasjonalt prosjekt drevet av gruppe F i distriktet.

Klubbens plass i distriktsmønsteret

1922 - 1927	1927 - 1946	1946 - 1953	1953 - 1955	1955 - 1967	1967 - 1973	1973 - 1977	1977 - 1985	1985 - 1991	1991 -
			78 (nord)	127 (nord)	127 128	127 128	227 228	227 228	2270 2280
Ikke eget distrikt	67	79	79 (sør)	129 (vest)	129	125 129	225 229	225 229	2250 2290
				131 (øst)	131	130 131	230 231	230 226 231	2300 2260 2310
Ant. distrikter	1	1	2	3	4	6	6	7	7

(Enebakks tilhørighet er markert med rød skrift.)

Norges rotaryklubber var fra 1922 til 1927 distriktsløse. Fra 1927 og fram til 1. juli 1953 var de samlet i ett distrikt, nr. 67, som ble endret til nr. 79 i 1946. Fra 1. juli 1953 ble distriktet delt i 2, nr. 78 i nord og 79 i sør. I juli 1955 ble distrikt 79 (sør) atter delt og vi fikk nye numre, 127 i nord, 129 i vest og 131 i øst. I 1967 ble Norge inndelt i 4 distrikter, 127, 128, 129 og 131, hvor distrikt 131 omfattet Oppland, Hedmark, Akershus, Østfold og Oslo fylker.

1. juli 1973 fikk vi atter en regulering, og landet ble delt i 6 distrikter med følgende nr.: 125, 127, 128, 129, 130 og 131. 1. juli 1977 ble disse numrene endret, fortsatt 6 distrikter som før bare med 200 istedenfor 100 som nr., hvorav vårt område er blitt 231, Oslo – Akershus – Østfold.

1. juli 1985 ble distriktene 230 og 231 reorganisert til 3 nye distrikter, idet vi fikk det nye distrikt 226, som omfattet Østfold, Akershus (med unntak av Asker og Bærum) og Ørje Töcksfors i Sverige.

Fra 1. juli 1991 ble distriktsnumrene firesifret. Det ble gjennomført ved at det ble lagt til en 0 bak det opprinnelige distriktsnummeret. Dermed kom vi under distrikt 2260 – som er vårt distrikt også i dag.

Klubbens tillitsvalgte

Årboka/matrikkelen krever at det hvert år skal opplyses hvem som er president, innkommende president, kasserer og sekretær for klubben. I oversikten nedenfor er disse opplysningene samlet for alle årene siden starten i 1981.

År	President	Innkommende	Kasserer	Sekretær
81/82	Kåre Kjølle	Robert Brønmo	Tore Apeland	Bjørn Halvorsen
82/83	Robert Brønmo	Jan O. Veiseth	Jan Floberghagen	
83/84	Jan Otto Veiseth	O. Stubberud		Sten Kristian Røvik
84/85	Oddvar Stubberud	Kjell Sørli	Tor Strand	
85/86	Kjell Sørli	J. Floberghagen		
86/87	Jan Floberghagen	Arild Adolfsen	Ivar Grønneberg	Sjur Vatne
87/88	Arild Adolfsen	Sten K. Røvik		
88/89	Sten Kristian Røvik	Chri.Oppegaard	Pål Rust	Thorleif Lund
89/90	Christian Oppegaard	Arne Aasen ¹ Sjur Vatne		
90/91	Sjur Vatne	Andreas Bøhler	Torkil Schumann	Kjell Sørli ³ Jostein Eriksen
91/92	Andreas Bøhler	Lars Sunde ² Pål Rust		
92/93	Pål Rust	Torleif Lund	Petter Otto Solli	Ottar Kjus
93/94	Torleif Lund	Egil Sæther		
94/95	Egil Sæther	Svenn Gaathaug	Jan Erik Borgen	Jan Ege
95/96	Svenn Gaathaug	I. Grønneberg		
96/97	Ivar Grønneberg Pål Rust ⁴	Morten Strand B. Halvorsen ⁴	Per G. Solli	Eduard Moser
97/98	Bjørn Halvorsen	Widar D. Lund		
98/99	Widar D. Lund	Petter Otto Solli	Svenn E. Johansen	Lena Mjerskaug
99/00	Petter Otto Solli	Kjell Sørli		
00/01	Kjell Sørli	Inger Østby (Brevig)	Torgils Opedal	Jan Alfhei
01/02	Inger Østby (Brevig)	Ottar Kjus		
02/03	Ottar Kjus	Lena Mjerskaug	Arild Adolfsen (for Opedal)	Per Kongsnes
03/04	Lena Mjerskaug	Per G. Solli		
04/05	Per Guldbland Solli	Sjur Vatne	Arild Adolfsen	Ivar Kolbenstvedt
05/06	Sjur Vatne	Ole Larmerud		
06/07	Ole Larmerud	Per Kongsnes	Petter Otto Solli	

¹ Arne Aasen meldte seg ut av Rotary 28.2.1990, og ny innkommende ble valgt.

² På årsmøtet 7.1.1991 ble Lars Sunde valgt til visepresident/innkommende. Pål Rust påtok seg å stille som innkommende president.

³ På årsmøtet 7.1.1991 ble Kjell Sørli valgt til sekretær fra 1.7.1991. På grunn av opphold i utlandet måtte ny sekretær velges før rotaryåret startet.

⁴ Ivar Grønneberg var ikke i "embetet" et fullt rotaryår. Han ble syk og måtte melde pass. Innkommende president, Morten Strand, meldte seg på dette tidspunkt også ut. Det resulterte i at Pål Rust påtok seg oppgaven som president for resten av rotaryåret, og at Bjørn Halvorsen gikk inn som innkommende president.